

ÖZET/ABSTRACT

Türkiye ormancılığının tarihsel süreçteki gelişiminde orman köylüsü, orman idaresi ve orman ekosistemi üçgenindeki çatışmalar göze çarpmaktadır. Bu üç unsurun arasındaki uyum veya uyumsuzluk ormancılığımızın başarısını ortaya koymaktadır. Ormanla iç içe yaşayan orman köylüsünün uzun yıllar orman varlığı için tehdit olarak görülmesi elbette bir gerçeği ifade etmektedir. Ancak bu sorunun nedenlerinin araştırılıp çözümlenmesi orman köylüsünün sosyal ve ekonomik açıdan irdelenmesiyle mümkün olacaktır.

Bu çalışmada, Bartın Ulus İşletme Müdürlüğü Karakışla Orman İşletme Şefliği sınırlarında yaşayan orman köylüsüne yönelik anketler yapılmıştır. Bu anketlere göre orman köylüsünün sosyo-ekonomik durumunun suç bilinciyle olan ilişkisi istatistiki olarak belirlenmiş ve sonuç olarak orman suçları üzerinde nüfusun, sosyo-ekonomik açıdan fakirliğin ve cehaletin etkili olduğu gözlemlenmiştir.

In stream of history of Turkish forestry, many conflicts between forest villagers, forest service and forest ecosystem have been seen. Harmony and disharmony between these three factor is an indicator for performans level of forestry. Of course it is an actuality that forest villagers have lived in or near forest for a long time, are threats for sustainability of forest ecosystems. This problem should be analyse and solve immediatly and analysing and solving the problem can only be possible with analysis of economical and social structures of forest villagers.

In this study forest villages in Karakışla Planning Unit of Ulus Forest Enterprize have been studied. For this aim, a questionnaire was prepared and applied. Forest crime records were investigated from beginning to now. In addition, for three forest zone around villages stand types were determined.

Relationships between socio-economic structure and crime awareness were estimated statistically and as results, it is understood that population, rural poverty and illiteracy factors are effective on forest crimes.